

NOUTURNIO

D'a aldea lexana fumegan as tellas;
Detrás d'os petoutos vay póndos' o sol;
Retornan pr'os eidos co'a noite as ovellas
Tiscando n'as veiras o céspede mol.

Un vello, arrimado n'un pau de sanguiño,
O monte atravesa de car' ó piñar.
Vay canso; unha pedra topóu n'o camiño
E n'éla sentóuse pra fôlgos tomar.

—¡Ay! dixo, ¡qué triste,
Qué triste eu estou!
Y-on sapo q' o oía
Repuxo:—¡Cró, cró!

¡As ánemas tocan!... Tal noite com' esta
Queimóusem' a casa, morréum' a muller,
Ardéum' a xugada n'a corte y-a besta,
N'a terra a semente botóus' a perder.

Vendin pr'os trabucos vacelos e hortas
E vou po-lo mundo d'enton á pedir;
Mais cando non topo pechadal-as portas
Os cáns sáyenm' élas e fánme fuxir.

Canta, sapo, canta:
Tí y-eu ¡somos dous!...
Y-o sapo, chorocho,
Cantaba:—¡Cró, cró!

Soliños estamos antrambos n'a terra,
Mais n'éla un buraco tíalcontras y-eu non.
A ti non te morden os ventos d'a serra.
Y-a min as entranas y-os osos me ron.

Ti, nádo n'os montes, n'os montes esperas,
De cote cantando, teu térmemo ver;
Eu, nádo entr' os homes, dormento entr' as feras,
E morte non hacho, si quero morrer.

Xa tocan..... Recemos,
Que dicen q' hay Dios!...
El reza y-o sapo
Cantaba:—¡Cró, cró!

A noite cerraba, y-o rayo d'a lua

N'as lívidas cumes comenza á brilar;
Curisco que tolle n 'os álbores brua
Y-escóitase ó lexos o lobo ouvear.

O probe d'o vello, c'os anos cangado,
Erguéuse d'a pedra y-o pau recadou;
Viróu par'os ceos o puño pechado
E car' ós touzáles rosmando marchóu.....

C'os ollos seguíndo-o
N'a escura extensión,
O sapo quedóuse
Cantando:—¡Cró, cró!

Manuel Curros Enríquez